

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

П 1 У.20595/10

07.04.2011. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Николе Динића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца С. С.из Ж., Улица ..., ради поништаја решења ВП ... Б. Инт.бр... од године, у правној ствари престанка службе цивилног лица, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.04.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење ВП ... Б. Инт.бр ... од ... године, и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.8545/07 од 01.10.2009 године, одбијена је као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење ВП ... Н., инт.број ... од ... године, којим је тужиоцу цивилном лицу на служби у ВП Н., престала служба у Војсци Србије и Црне Горе, на основу члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије, дана ... године, због укидања радног места на које је био

распоређен, уз исплату једнократне отпремнине у износу дванаестоструког износа бруто плате коју је остварио у месецу који претходи месецу у коме му престаје служба.

У тужби поднетој, дана ... године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да тужени орган своју одлуку заснива на потврдама које потврђују одређене чињенице, али да није доставио акт о систематизацији радних места као доказ да је његово радно место укинато. Даље наводи да не пружа ни доказе да ли је или није било услова за преквалификацију или доквалификацију. Стога предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и сам реши ову управну ствар.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд налази да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је нашао да је првостепено решење, којим је одлучено да тужоцу, цивилном лицу у Војсци, престаје служба у Војсци са даном ... године, због укидања радног места на који је распоређен, правилно и на закону засновано и донето сагласно одредби члана 143. став 1. тачка 9, као и одредби члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије („Сл.лист СРЈ“бр.43/94). При томе, тужени орган у образложењу оспореног решења само наводи садржину цитираних чланова Закона о Војсци, али не утврђује чињенично стање из кога би произлазило да је заиста укинато радно место на које је тужилац био распоређен, нити утврђује чињенице везане за примену члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије. Такође у списима достављеним овом суду уз одговор на тужбу не налази се Одлука министра одбране од године о укидању тужиочевог радног места, којим је дошло до расформирања формације број ... самим тим и радног места на које је тужилац био распоређен, па суд не може несумњиво оценити правилност закључка туженог органа о томе да је радно место на које је био распоређен тужилац укинато.

По оцени Управног суда, оспореним решењем тужени поново није на несумњив начин утврдио све одлучне чињенице које су релевантне за закониту одлуку у овој правној ствари. Тужени орган наводи да је, у поступку извршења пресуде Врховног суда Србије од 01.10.2009. године, а ради провере податка, добио потврду Министарства одбране, Сектора за политику одбране, Управе за организацију број ... од потврде Министарства одбране - Сектора за људске ресурсе, Управе за кадрове број ... од којом се потврђује да је тужиочево радно место укинато.

Такође, по оцени овог суда, тужени орган поново не наводи опште акте на основу којих је утврђено да ли је заиста укинато радно место на коме је тужилац радио, нити наводи акт из времена пре доношења првог првостепеног решења да му је било обезбеђено неко од права прописаних одредбом члана 144. Закона о Војсци Југославије. При томе, у списима предмета који су достављени овом суду нема Одлуке о организацијско-мобилизацијским променама у Министарству одбране и ВСЦГ, већ само потврда Министарства одбране, Сектора за политику одбране, Управе за организацију од ... године, на коју се тужени орган позива у образложењу оспореног решења, а из које не произлази да је радно место, на којем је тужилац био распоређен до престанка службе, заиста и укинато.

По налажењу Управног суда, при доношењу оспореног решења учињена је повреда правила поступка из одредби члана 125. став 1. и члана 149. Закона о општем управном поступку, којима је прописано да се пре доношења решења морају утврдити све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења и да се те чињенице на основу којих се доноси решење утврђују доказима, а као доказ се могу употребити сва средства подесна за утврђивање стања ствари и која одговарају поједином случају. Потврде које су издате и године, дакле, након доношења првостепеног решења од ... године, не могу да представљају ваљан основ којим се доказује чињеница о укидању радног места тужиоца, па тиме не оправдава законитост и правилност првостепеног и оспореног решења.

У поновном поступку, тужени орган дужан је да уз, правилно и

потпуно утврђено чињенично стање, а имајући у виду налоге из ове пресуде и цитиране пресуде Врховног суда Србије, донесе, уз одговарајућу примену материјалних прописа, нову на закону засновану мериторну одлуку.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу чл.33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се тужбом оспорава законитост решења туженог органа у делу који се односи на повреде правила поступка, погрешну оцену доказа и погрешну примену материјалног права, а што је овај суд могао да цени на основу списка предмета, без одржавања јавне расправе.

Суд је ценио предлог тужиоца за доношење мериторне одлуке у овој ствари, међутим, обзиром на наведено, нису испуњени услови у смислу одредбе члана 43.став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист РС", бр. 111/09).

На основу наведеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио ,на основу одредбе чл.40 у вези чл.42. ст.1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС", бр.111/09), као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 07.04.2011. године, II 1 У.20595/10

Записничар
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа,судија
Деса Симић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

НС

